

A. Ω.

ELEGIA,

IN

Honorem, Memoriam, ac
Amorem

DIEI NATALIS
DOMINI AC SERVATORIS
NOSTRI

JESU CHRISTI,

inculta quidem vena,
prompta tamen crena

devotè conscripta,

Ac omnibus & singulis veræ pietatis Cultoribus, inpri-
mis autem indefessis JESULI recens-nati Amatori-
bus, ex sincero mentis sinceræ adfectu

Cum voto omnigenæ prosperitatis circa instantis novi huius Anni au-
spicia ardentissimo, ea, qua par est animi submissione
ac observantia debitè

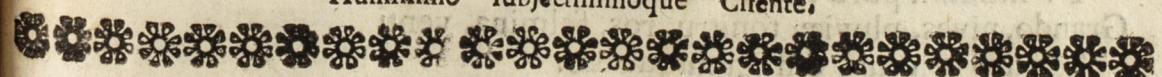
consecrata

ab

1718.

HENRICO REICHELIO,

Humillimo subiectissimoque Cliente.

THORVNII,

Impressit Ioann Nicolai NOB. SENAT. & GYMN. Typographus.

Ω * A

* * *

Pandite præsto pias, pia pandite pectora portas,
 Promissus Pacis PRINCEPS PATRISque Propago
 Profiliit primus, portam penetrando pudoris
 Præclusam prorsus puræque pique Puellæ:
 Posthabitoque polo, Plutonis pessima pestis
 Per partum pavidos pellit pulsatque phalanges.
 Pandite præsto pias, pia pandite pectora portas!

* * *

* * *

* * *

B. C. D.

Am mihi fas sacri meditari carminis orsum,
 Atque pia CHRISTO condere voce melos.
 Jam mihi fas omnes in laudem solvere venas,
 Lætæque dulcisonis cantica ferre modis.
 Jam mihi fas SVMMVM summis ex viribus usque
 Acanima tota magnificare DEVM.
 Nam redit iste dies, cæli quo culmina liquit,
 Et PVER in carnes se tulit ILLE meas.
 Quoque volens miseram lapsis reparare salutem,
 Materno jacuit vilis inopsque sinu.
 Hinc quia dependet nostræ spes unica vitæ,
 Nescio, mens secum quod mea fingat opus.
 Imperus est teneris CHRISTI succedere eunis,
 Quas locus in duro gramine spretus habet.
 Hic ego Pastores inter cœlique cohortes
 Audiar excelsa reddere voce sonos.
 Suggere felicem mihi, SPIRITVS ALME, vigorem,
 Non nisi jucundum res bona carmen amat.
 Quas TIBI commemorem PROLES o REGIA laudes?
 Quid TIBI, CHRISTE prius, posteriusve canam?
 Exuperat longe nostras TVA GLORIA vires,
 Humana dici nec satis arte potest.
 TV DEVS, immoto fundasti cardine mundum,
 Eque tua passim luce theatra nitent.
 Fulgida legitimo volvuntur sidera motu,
 Et faciunt certas irrequieta vices.
 Aureus Hesperius Phœbus jam mergitur undis,
 Exhibet ablatos jam revocatus equos.
 Luna præest nocti, pontum conturbat Orion,
 Syrius est æstu noxius, Hædus aquis.
 TV liquido densas compellis in æthere nubes,
 TV nitidum puro fundis ab axe diem.
 Grando, nives, pluviae, tonitru, ros, fulmina, venti
 Arbitrio veniunt, diffugiuntque tuo.
 Ætheris e motu terræ variatur imago,
 Et novus assvetas alterat annus opes.
 Omnia difficili luctu quasi mersa videntur,
 Algida subjectos nix ubi spargit agros.

Mox

Mox tamen Arctorum remeat cum Phœbus ad axem,
 Lætitiæ species omnibus una redit.
 Quæ stabat gelidis prius exanimata pruinis,
 Arbor honoratas explicat illa comas.
 Parva quibus teneræ supp. nunt tecta volucres,
 Et reperunt hilares garrulitate sonos.
 Læta per immensos funduntur pascua tractus
 Altus habet collis gramina, vallis habet.
 Hic pecudes læto videas clamore vagari,
 Hic videas teneros luxuriare greges.
 Cetera quæ rabies animantia sævior urget,
 Abdita silvarum lustra tenere jubes.
 Nocte quidem totos peragrant indagine saltus,
 Luce tamen, lateant in quibus antra, petunt.
 TV potes indomitos nutu frenare leones,
 TV potes urforum vi cohibere minas.
 TE lupus & validi summis in montibus apri,
 TE vagus in mediis piscis adorat aquis.
 Quicquid habet tellus, quicquid mare, quicquid Olympus,
 Ante thronum sese curvat id omne tuum.
 Quid tamen illud erit, quod TE, REX MAXIME REGVM,
 In tali videam decubuisse loco?
 Hinc ne TIBI nitidis collucet atria gemmis?
 In stabulo sedes num TIBI REGIS erit?
 Da Proceres, famulosque tuos, pingvesque caballos,
 Imperii PRINCEPS exere sceptrâ tui.
 Splendida confurgat læto tua Regia cultu,
 Thesauros eadem luxuriosa ferat.
 Quam male sed Tantum referunt hic omnia REGEM?
 Nullius hic luxûs copia, luctus adest.
 En! jacet obscuris stabuli contemptus in umbris,
 Lumina de cujus lumine mundus habet.
 Qui fuerat poni pretioso dignus in ostro,
 In duro cunas gramine nudus habet.
 Pauperie mersum tenuis fortuna cœrcet,
 Copia de cujus fontibus omnis abit.
 Nemo venit, blanda PVERVM qui voce salutet,
 nemo semel, cujus sit PVER ISTE, rogat.
 Indiget officiis, fletu quod sæpe fatetur,
 Affectus nulli sed pietatis inest.
 Mitior est brutis sensus, præcordia quorum
 Mota repentino contremuere metu.
 Hic asinus flexo, illic bos poplite nutat,
 Nosse CREATOREM visus uterque suum.
 Et ne forte graves inducant frigora noxas,
 Ore dato PVERI membra tepore fovant.
 Nec Genetrix operæ parcit, fidoque labori,
 Officio quamvis Ipsa iuvanda foret.
 Jam levat è stipulis, caris jam sustinet ulnis,
 Jam nudum gremii tegmine condit onus.
 Jam præbet teneras sugendas ore papillas,
 Atque DEVVM parvi munere lactis alit.
 Commoveant alios vasti miracula mundi,
 Mira quibus sane res novitatis inest.
 Me DEVS humanus qui se collegit in artus,
 Inque sinu posuit Virginis ossa, movet.
 Cœlicus attonitas hûc fert Exercitus alas,
 Astra pavent, tellus suspicit, aura tremat.

Nam

Nam quid inauditum magis, & mirabile dictu,
Quam fragili natum NVMINE carne regi?
Naturasque duas uno sic fœdere jungi,
Nullus ut has possit dissoluiffe dies.
Quod fuit ante, manet, quod non fuit, incipit esse,
Jamque PVER binæ semina stirpis habet.
Scilicet hinc omni mea mens pendebit ab ævo,
Hoc unum, semper quod meditetur, erit.
Singula scrutari non fas mihi, singula vero
Mirari pietas & celebrare jubet.
Sicne DEVS sese nostris immittere curis,
Et tolerare tamen fata maligna potest?
Idque reos propter violati NVMINIS hostes,
Debuerat stygiis quos abolere vadis.
Nos sumus, heu! pravis qui fas abruptimus ausis,
Et SVMMVM contra movimus arma DEVM.
Cur non ergo Polus celeres resolutus in ignes
Dira repentino tela facesque jacit?
Nosque tenebrosas orci deturbat ad umbras,
Horridus in pravos jus ubi tortor habet?
Parcere sic iræ potuit, iustoque furori,
Qui toties per nos crimine læsus erat?
Ira sed instabiles abiit diffusa per auras,
Nec furor è cœli, sed favor arce venit.
Ne dubites, oculos hûc ad præsepia vertas,
His Caput, & nostræ Gemma salutis inest.
Hic dilecta PATRIS SOBOLES, PATRIS VNICA nobis
Sidereo cœli culmine missa jacet.
Oimmentis fides! ingens ô pectoris ardor!
Attingit nemo cuius in orbe gradum.
Non est quippe suos contra qui pugnet amicos,
Et sobolem, rupes sit nisi mater, amat.
Sed DEVS in mundo cunctos transcendit amores,
Hostibus &, nemo quos amat, ILLE favet.
Rem probat affectu, mutat quia munere pœnas,
Et dignis tristi clade ministrat opem.
Quid melius cœlum, quid majus munere NATI,
Quid turpi mundus crimine pejus habet?
Mittitur ecce tamen perversum NATVS in orbem,
Criminis & vacuus crimine gestat onus.
Quisquis es, & vitæ gaudes contingere portum,
Huc, age, navigii dirige velatui.
Nam bona recludunt CHRISTI cunabula fontem,
Vnde salutiferas vena refundit aquas.
Et recreant læta mœstos aspergine sensus,
Tritaque vivifico corda liquore rigant.
Sæpius insomnis nocturnas exigis horas,
Multaque fers terris tædia, multa mari.
Solis ab occasu Solis contendis ad ortum,
Vt tibi, momento quod rapit hora, pares.
Cur igitur nolles auras prævertere cursu?
Hic PVER æternas ut tibi ferret opes.
IS tibi conciliat PATREM, noxasque remittit,
Et purum statuit criminis ante DEVM.
Pro tenebris lucem, vitam pro crimine reddit,
Pro styge cœlestes dat tenuisse domos.
Quis non felices reputet vereque beatos,
Tam bene consuluit MENS quibus æqua DEI?

Hacte

Haecenus egregie lacrymis perfudimus ora,
 Et moestas crebro traximus ungve comas.
 Aspera nos fundo quia fors versabat in imo,
 Mortis & afflictos grande premebat onus.
 Esse videbatur nobis nil vilius, omnis
 Noster in obscura nocte latebat honos.
 Sed, quid opus multis? ipso nos merferat orco
 Culpa, nec effugii spes dabat ulla viam.
 Quin Satanas, nobis casus qui fecerat istos,
 Jam, veluti gesta re bene, laetus erat.
 Nos quoties lacrymas dedimus, dedit ille cachinnos,
 Ore preces humili fudimus, ille minas.
 Sed bene, converso nunc ordine, cuncta geruntur,
 Effecit celerem nostra querela fugam.
 Et cunctas stygios vires effudit in hostes,
 In nostram tulerant qui prius arma caput.
 Quique minis fuerant tumidi, risuque soluti,
 Jam metus afflictos anxietasque premit.
 Ergo caput laeti superas tollamus in auras,
 Quod prius inflexum prona trahebat humus.
 Deficiant lacrymae, capiant praecordia plausum,
 Mars cadat, invictas pax nova portet opes.
 Nunc Satanae tantum curamus murmura, quantum
 Exigui nubem pulveris ira Noti.
 O! si tentares vires iterare priores,
 Materiam risus omnibus, ecce, dares.
 Fabula per totum populo narrabere mundum,
 Cum dederis turpem, pessime latro, fugam.
 Svadeo, ne redeas, tibi vis & fata parantur,
 Et, quamvis moveas arma cruenta, cades.
 Nulla quidem nostris venient tibi vulnera telis,
 Hic jacet in cunis, qui tibi pestis erit.
 Is te prostratum fulvis extendet arenis,
 Et tua victrici guttura calce teret.
 Dic, age, quas poteris mihi nunc intendere fraudes,
 Me condant forti cum puer iste manu?
 Si quid habes animi, veteres meditare furores,
 Rursus ad ingenium, rursus ad arma redi.
 Tolle meo saltim minimum de vertice crinem,
 Crinibus aut si quid vilius esse potest.
 Nil agis, exerces vanas sine viribus iras,
 Victus es, ac omni tempore victus eris.
 Scilicet hoc puer meae spes innixa recumbet,
 Donec in hoc vivus corpore motus erit.
 Nec, licet obscuris me jam mors contegat umbris,
 Ex animo fugiet parvulus iste meo.
 Sed mala quo casu me fors pejore fatigat,
 Huc gressu tanto me propiore feram.
 Quippe nihil veniet lethi mihi certius hora,
 Palma tamen non sit quod tibi parta putes.
 Tempus erit, quo me sub lucem terra reponet,
 Inque beatorum cernar adeste choro.
 Hic reliquos inter christo tunc proximus addar,
 Ibo per aethereas, quo praeeunte, domos.
 Tu veluti corvus, rictu delusus hiantem
 Stabis, & invidia te quatiente, gemes.
 Laeta mihi restat nitidi possessio caeli,
 Te piccis mersum styx retinebit aquis.

Afficient nostras modulamina suaviter aures,
Concinet aeterno quæ pia turba DEO.
Te queruli rauco terre bunt murmure fletus,
Et, quocunque ferēs lumina, planctus erit.
Me jucunda manent aeternæ gaudia lucis,
Vmbra tibi pœnas non abitura feret.
His abeas: quid enim referam te carmine? non es
Dignus, vel puncto qui referaris: abi.
Res mihi cum PVERO IESV, cūi servio, cuius
Ad cunas hilares duco, reduco choros.
Perque vices gratos modulatus vocibus hymnos,
Hem! resonum digitis jam moderabor ebur.
Nec cytharæ capiant ullam, nec tibia pacem,
Sed quodcunque sonis præstat, id omne sonet.
Interea diri consurgant turbine morus,
Æquora fervescent fluctibus, aura tonet.
Instruat aratas in nos Bellona phalanges,
Omne fremit, quicquid vi nocuisse volet.
Cuncta tamen vili nutu compressa quiescent,
Si PVER ultrices exerat ILLE manus.
Ecce! repentino motu jam cuncta feruntur,
Jam mare terribiles spirat & aura minas.
Turca ferox Geticis huc pridem tendit ab oris,
Et quatit armorum pectora nostra metu.
Dissecat is raptas ad stupra nefanda puellas,
Et, quod adhuc multo plus feritatis habet,
Sævior infigit pueros Busrinde palis,
Cuncta quibus belli parcere jura solent.
Exere sed fortes tandem, PVER OPTVME, vires,
Quique struunt nobis funera, sterne solo.
Vescimur & donec vitali luminis aura,
Pax vigeat nostris ac dominetur agris.
Sic pia solvemus sacras in carmina voces,
Nec tuus est nostro corde recedet honos.
Hæc sunt, quæ cecini, quamvis, ô JESVLE! laudes
Si possem, canerem pluribus usque tuas.
Munera sed quoniam pro tempore plura negârunt
Pegasei fontis Numina sacra mihi,
Hæc Sophocleo nec carmina digna cothurno,
Sed Bavii, fateor, vix satis apta pedi;
Nec ita Cyrrhæis, ceu fas, dulcedine mira
Convenient numeris, dum lepor omnis abest.
Hem! cape, quæ potui, cape publica pectoris imi
Vota, quibus sacrum finio rite melos.
Donec in æthereis aliquando sedibus illas
Voce magis docta tempus in omne canam.
Accipe velle meum pro factis, temnere noli
Quod dat opus mea mens: accipe velle meum.
Et voluisse sat est in magnis: parva videmus
Munera cœlestes sæpe probare DEOS.
Quos non ista magistraurorum corpora centum
Quam data sincero pectore thura juvant.
Ac precibus tandem, TIBI quas commendo, superne
Annue cœlesti pro bonitate tua.
REGE recens-nato Regni REX IPSE triumphat,
Plausibus & multis gaudia multa refert.
Cunctaque Gens terræ sua maxima juba prodit,
Dat saltus hilares innumerosque jocos,

IESVLE, REX REGVM, toti qui natus es orbi;
 Non uni terræ, nostra petita Salus.
 Da quoque REX NOSTER, nato TE REGE, triumphet,
 ILLIVS & sacro Pectus amore sonet.
 Lux tua Natalis ferat HVIC quoque gaudia mille,
 Ac AVLÆ ILLVSTRI jubila blanda paret.
 In TE fit Fortis, per TE fit VICTOR, & hostes
 Virtutis vincat robore porro tuæ.
 Quo ferus HEROEM semper quoque sentiat ILLVM
 Miles, cum DOMINI bella tremenda gerit.
 Lætitia totum cor perfundatur, & IPSA
 Lætetur vere REGIA TOTA DOMVS.
 Hæc sunt sancta PIO pro TALI PRINCIPE vota,
 Hæc sunt ardentes, quas modo fundo, preces.
 Quamvis conspiciens ILLVSTRI in PECTORE dotes,
 Sufficiant minime, mens mea plura rogat.
 Queis PATRIÆ PATREM, DECVS Orbis, LVMEN AVO-
 Incolumem, saluum, IESVLE PARVE, cupit. [RVM,
 Scilicet ut Pietas, Artes, Legesque, Pudorque,
 Caraque Libertas denique juncta fient.
 Ac Decus Augustum Augusto in Corpore florens
 Floreat in Pylios Nestoriosque dies.
 Terrarum STATVS omnes, REGNIque POTENTES,
 Qui Patriam auxilio consilioque juvant,
 SANCTE PVER, sanctæ qui Pacis diceris AVCTOR,
 Sanctam fac Pacem perpetuamque colant.
*(Pace nihil melius, nil Pace salubrius orbi
 Terrarum, Omnipotens qui regit astra, dedit.
 Ast nihil est pejus belloque nocentius: adfert
 Omne malum belli perniciosus amor.
 Pace suas mercator opes, sua rura colonus
 Possidet, absque metu carpit & hospes iter.
 Nullus opes auget, nullas locat advena merces,
 Nullus agit belli tempore tutus iter.)*
 ILLORVM sancto præcordia fœderis almi
 Ac firmo nexu, IESVLE, nocte tuo.
 Per TE, da vigeat concors Concordia, diri
 Dispereant lites, jurgia sunt procul.
 Post PROCERES Regni PROCERES simul impleat Urbis
 IESVLE cœlestis Gratia PARVE, tua.
 CVRIA post curas summat multasque querelas,
 Seposita cura, gaudia cara sibi.
 Hacque Die Festa solitos decernat honores,
 Parta quod est partu gloria nostra tuo.
 BVRGGRABJ REGIS cor, mens animusque triumphet
 In TE ceu DOMINO ac IMMANVELE suo.
 Mille modis plausus Ejus det Spiritus, atque
 Enarret Festi gaudia mille modis.
 Dulcia lætitiæ depromat signa Diei,
 Et sua, quo poterit jubila teste, probet.
 PRÆSES in Vrbe tuas decantet gutture pleno
 Laudes, quas nobis secula cuncta dabunt,
 In primis quoniam rursus post fata maligna
 Limina sospes, IO! sacra subire potest.
 Guttore nec saltem, verum quoque pectore: namque
Non clamor, sed amor psallit in aure DEL.

Adde,

Adde, precor, virēs declivis **ILLIVS** annis,
 Sit corvis ætas longior Ejus atris.
 Deliciæ maneanthvnc plures semper, amēnos
 Quam quot Luciferos integer annus habet.
 Pelle graves ab **EO** posthac dispelle dolores,
 Est potior **CVIVS** vita salute mea.
 (Aspera sed quæ nunc magis est de jure vocanda
 Sors, fortuna nimis noxia, nulla, salus.)
 Da post tot clades Hoc **CLARO PRÆSIDE** rursus
CLARA vigere diu nostra **THORVNA** queat.
CONSVLVM ut haut taceam reliquorum nempe **Catervam**,
 Quæ simul elogiis usque dicata Tuis.
 Justitiæ sanctæ **CVLTORēs**, ecce, **SCABINI**,
TE DOMINVM Legis Justitiæque canant;
 In laudes etiam solvantur Tempia Scholæque,
 Pompa **SACERDOTVM** vota sacrata ferat.
 Tertius egregio qui nomine dicitur **ORDO**,
 egregias laudes pandat, **IOVAH**, tuas.
 Musicus inprimis Chorus hæc pia cantica promat:
GLORIA IN EXCELSIS sit **TIBI, SANCTE PVER!**
 Mille **VIRI** plausus capiant & gaudia mille,
VIR DOMINVS justo tempore natus adest.
FEMINEVS SEXVS pia grataque carmina fingat,
 En! Hominem peperit **FEMINA VIRGO DEVM**,
 Iubila dent **PVERI**, parvus quia **JESVLVS** infans
 In stabuli tenebris nascitur, ecce, **PVER**.
 Civica cuncta Domus cantus hymnosque sonoros
 eructet, sacris laudibus aura tonet.
 Omnia lætifico resonent jam compita plausu,
 Moenibus exultent oppida pene suis.
 Sic hæc Festa Dies toto celebrabitur orbe,
 Singula sic Psalmos pectora & ora dabunt.
 Niligitur restat, quam **TE, PVER ALME**, precari.
 Munere pro Pacis, proque Quiete pia.
 Scilicet ut Mavors atrox ac arma quiescant,
 Utque precaturis mitia fata sient.
 Inprimis quoniam, veteri (**TIBI Gratia!**) lapso,
 Terrigenis nobis jam novus annus adest.
Anitium cujus *felix, felicius* autem
 Sit *Medium, Finis* prolpera quæque vehat.
REGE sub **AVGVSTO** quo post tot bella cruenta
 * Cara possimVs DeniqVe paCe frVI.

S. D. G.

* Vers. Chronol. indicat ann. instans.

